

یکشنبه 22 خرداد 11 رجب 12 ژوئن

تولد «ابن انباری» در سال 271 هجری قمری ...

تولد#171؛ ابن انباری» در سال 271 هجری قمری

#171؛ ابن انباری» ادیب، نحوی و مفسر علوم قرآنی در سال 271 هجری قمری در بغداد قدم به عرصه حیات نهاد. او ابتدا ادب، لغت و علوم قرآنی را فراگرفت و سپس با آموختن حدیث و نحو به تکمیل دانسته های خود پرداخت. بارزترین خصوصیت ابن انباری حافظه قوی وی بود بطوریکه به یمن حافظه نیرومند خود به سرعت در علم سرآمد شد و چند صد هزار بیت شاهد شعری برای قرآن از حفظ کرد. از جمله آثار ابن انباری که بصورت خطی و چاپی موجود است، *ادب الکاتب*، *الاضداد* و *المذکر* و المونث رامی توان نام برد.

تولد#171؛ ابن عساکر» در سال 571 هجری قمری

#171؛ ابن عساکر» مورخ بزرگ و محدث برجسته دمشقی در سال 571 هجری قمری درگذشت. او آموختن را بایادگیری قرآن کریم و سپس حدیث، فقه و اصول آغاز کرد و در ادامه برای تکمیل تحصیلات خود سفری طولانی آغاز کرد. ابتدا از مراکز علمی بغداد، کوفه، موصل، دیاربکر، همچنین نیشابور، مرو، اصفهان و همدان دیدن کرد. بخش دوم سفر ابن عساکر 40 سال بطول انجامید و او در این مدت به تالیف آثار خود و فعالیتهای آموزشی - تعلیمی اهتمام کرد. در دوران زندگی ابن عساکر علمای حدیث بسیار بودند و گردآوری حدیث رونق فراوان داشت و او در این زمینه چهره ای درخشان بشمار میرفت. از میان 134 اثر ابن عساکر تاریخ دمشق را میتوان نام برد که از جامع ترین کتابهای جغرافیایی تاریخی و زندگینامه دانشمندان بویژه محدثان دمشق است. همچنین *الاربعون*، *فی الجهاد* و *فضل علی ابن ابیطالب* از دیگر آثار ابن عساکر است.

درگذشت حاج میرزا علی شهرستانی در سال 1344 هجری قمری

#171؛ حاج میرزا علی شهرستانی «از علمای بزرگ و گرانقدر قرن اخیر در سال 1344 هجری قمری درگذشت. این عالم فرزانه دریایان تحصیلات و پس از تحقیق و مطالعه فراوان از مشایخی شد که بزرگانی چون آیت الله سید شهاب الدین مرعشی نجفی از او روایت کرده اند. از تالیفات پرارزش آیت الله شهرستانی#171؛ *البیان فی تفسیر غریب القرآن*، *تحفه المومنین و الاعراضیه* را میتوان نام برد.

دستگیری آیت الله سید محمد باقر صدر در سال 1358 هجری شمسی

رژیم بعثی عراق اقدام به دستگیری آیت الله سید محمد باقر صدر در سال 1358 هجری شمسی نمود. زیرا وجود وی را خطر جدی برای بقای خود می دانست. به دنبال این اقدام رژیم بعثی عراق، گروه کثیری از طلاب و مردم شهرهای مختلف عراق در صحن مطهر حرم حضرت علی(ع) اجتماع کرده به این عمل غیرانسانی حکومت بعثی - صهیونیستی عراق شدیداً اعتراض کردند.

سالروز ارتحال زن مجتهد جهان اسلام بانو نصرت امین اصفهانی در 1362 هجری شمسی

بانو نصرت امین در سال 1265 هجری شمسی در شهر اصفهان چشم به جهان گشود. از چهار سالگی به مکتب خانه رفت تا به فراگیری قرآن و زبان فارسی بپردازد و این زمانی بود که در زمینه تحصیل علوم و معارف دینی بالاتر از سطح روخوانی قرآن هیچ مجال و زمینه ای برای حضور زنان نبود؛ بخصوص در سالهای 1280 به بعد که تحصیل علم برای پسران هم آسان و میسر نبود تا چه رسد به دختران.

او در سن 15 سالگی به ازدواج و همسری پسر عمویش درآمد. اما زندگی خانوادگی و تربیت فرزندان در فراگیری دانش او اثری نگذاشت و آن چنان در جهت کسب علوم دینی از خود جدیت نشان داد که موافقت و مساعدت اطرافیان بویژه همسر خویش را برای ادامه تحصیلات در علوم دینی(فقه و اصول) و زبان عربی به دست آورد. در این زمان او بیست ساله بود.

مهمترین استاد ایشان که فقه و اصول و حکمت را به وی آموخت، آیت الله نجف آبادی بود. بانو امین از زمان کودکی که اهل ذوق و تفکر و تدبیر در موجودات و آثار حق تعالی و از عشاق پروردگار کریم بود، در حین تحصیل حکمت به کشف و شهود نیز نائل می گردید

و در این رابطه بهترین سند و گواه آثار تفسیری ایشان کتاب اربعین الهاشمیه و نیز نفحات الرحمانیه است.

به دنبال انتشار کتاب اربعین الهاشمیه در سن 40 سالگی از سوی آیت الله حائری یزدی و آیت الله محمد کاظم یزدی و آیت الله آقا میرزا اصطهباناتی شیرازی درجه اجتهاد گرفت و پس از شرکت در آزمون علما و مراجع تقلید وقت (آیت الله شیخ عبدالکریم قمی و آیت الله آقا سید کاظم شیرازی) که شامل سواها و پاسخهای بسیاری بود... تمامی آنها در کتاب "جامع الشتاب" آمده است - از طرف آن آیات عظام، درجه اجتهاد و قدرت استنباط احکام شرع را دریافت کرد و اولین بانوی مجتهد در جهان اسلام گردید.

دیگر تألیفات این بانوی گرانقدر عبارتند از:

"معاد یا آخرین سیر بشر"، "مخزن اللثالی"، "سیر و سلوک"، یک دوره تفسیری به نام "مخزن العرفان" در 15 جلد، "روش خوشبختی"، "ترجمه اخلاق ابن مسکویه با پاورقی".

بانو امین در زمینه انتشار پاره ای از کتابهای خویش که بیشتر در ارتباط با مقامات عرفانی و سیر و سلوک بوده به سبب بد فهمیهای رایج که معمولاً در این گونه مباحث پیش می آید، بسیار محتاطانه و دقیق عمل می کردند و در بسیاری موارد اصلاً اجازه انتشار آنها را نداده اند؛ بعلاوه به سبب پرهیز از شهرت و نیز تواضع بسیاری که داشتند عموماً کتابهای خود را به نام مستعار "بانوی ایرانی" منتشر ساخته اند.

بانو مجتهد امین از آنجا که دریافته بود مجال و زمینه تعلم برای دختران تا چه حد محدود است لذا بخشی از همت بلند آن بزرگوار مصرف تأسیس مدرسه دختران شد.

در سال 1344 یک واحد دبیرستان دخترانه اسلامی در اصفهان تأسیس کرد تا زمینه تحصیل دختران در محیطی سالم به دور از آلودگیهای رایج در پاره ای محیطهای آموزشی دخترانه را فراهم آورد.

در سال 1346 اولین مدرسه علوم دینی زنان را در ایران تأسیس کرد که این سازمان در تعلیم و تعلم دینی زنان مسلمان و پرورش زنان برجسته در این زمینه سهمی شایان توجه و تقدیر داشت. همه این اقدامات حکایت از روشنگری فکر، بلندی هدف و عمق دلسوزی اش در امور زنان بود. بانو امین دانشمندی باذوق، متواضع، عارف، خوش برخورد، پرهیزگار، ساکت و کم حرف، و بدون گرایش به تجمل و تکلف و از دوستان صدیق اهل بیت عصمت و طهارت بود. وجود مقدس و پرفیض آن چنان روحانی و مستغرق در عالم عرفان و معنویت بود که هر کس او را می دید مجذوب جذبه معنویت ایشان می گردید و در پرتو نورانیت و نفس مطمئنه او در خود احساس شادی و روحانیت می کرد. وجود ذی وجود این زن عالمه نسیمی بود که بر جامعه زنان وزید و عامل حرکت بخش و تکان دهنده ای برای بیداری افکار خفته و پیشبرد آنان در راه تحصیل علوم دینی و کمالات معنوی و سیر الی الله شد.

بانو امین سالهای متمادی در راه تحصیل علم و مقامات معنوی زحمتهای کشید و عملاً ثابت کرد که زن می تواند در محیط اجتماع، زیر پرده حجاب و باکمال عفت و تقوی و اجرای برنامه های مقدس مذهبی به تحصیل علم ادامه دهد و مقام شامخی را احراز کند و بین علم و دین پیوند برقرار سازد و علیرغم نظر کسانی که تصور می کردند حجاب مانع پیشرفت و تکامل است و یا عده ای که می گفتند زن باید از هر نوع کمال ترقی و تعالی محروم بماند و بر خلاف منطق اسلام، زن از ارزش انسانی در رسیدن به مقامات مادی و معنوی و روحانی و سیر الی الله بی بهره دانستند بپا خواست و آن تصورات غلط را در هم شکست.

پیشتازی در علوم عرفانی، از وی شخصیتی ساخت که فیلسوف عالیقدر معاصر آیت الله محمد تقی جعفری در مورد ایشان فرموده اند:

"باتوجه به آثار علمی که از خانم امین در دسترس ما قرار گرفته است به طور قطع می توان ایشان را یکی از علمای برجسته عالم تشیع معرفی نمود و روش علمی ایشان هم کاملاً قابل مقایسه با سایر دانشمندان بوده بلکه با توجه به مقامات عالیه روحی که ایشان موفق شده اند باید ایشان را نخبه ای از دانشمندان به شمار آورد."

همچنین شخصیتهایی چون آیت الله العظمی مرعشی نجفی "ره" و مرحوم علامه طباطبایی، با توجه به مقام علمی و عرفانی خانم امین، محضر درس او را مایه فیض و افاده می دانستند.

ابتلائات و آزمایشهایی که خداوند کریم برای صیقلی شدن و خالص گردیدن روح مطهر این بنده مقربش نمود مسأله از دست رفتن فرزندان ایشان بوده است چنانکه هشت فرزندش به علل مختلف از قبیل بیماری و... از دست رفتند و تنها یک پسر برایش باقی ماند. این مصائب نتوانست خللی در عزم و اراده این یگانه بانوی مجتهد و عارف به وجود آورد و این نشانگر آن است که اگر زنان قدم در راه کمال و تعالی زند و خدا را ناظر اعمال خویش و مالک همه هستی و داراییهای خویش ببابند، حتی در فقدان فرزند نیز عنان اختیار

از کف نمی دهند و متانت و صبوری که در خور انسان خلیفه الله است پیشه می سازد.

گفته اند در جنگ جهانی اول دو فرزند کوچک ایشان به فاصله چند روز فوت کردند. بدین مناسبت استادشان آیت الله نجف آبادی سه روز در را تعطیل می کنند و به خانه شان نمی روند؛ روز چهارم بانو امین به دنبال استاد می فرستند و وقتی ایشان می آیند، علت تعطیلی درس را جویا می شوند. آیت الله نجف آبادی می گویند که "من شرمم می شود که بچه تان تازه از دنیا رفته برای درس بیایم" و خانم امین پاسخ می دهند:

"من پیش خدا شرمم می شود که سه روز است چیزی نخوانده ام. خدا یک چیزی به من داد خودش هم گرفت".

سرانجام این بانوی مکرمه در سن 97 سالگی در آخر شعبان 1403 ه.ق مطابق با 22 خرداد 1362 ه.ش پس از یک عمر پر برکت جان به جان آفرین تسلیم کرد و به لقاالله پیوست. پیکر مطهره این بانوی مکرمه در روز دوشنبه 23 خرداد برفراز دستهای انبوه امت عزادار شهر قهرمان پرور اصفهان تشییع شد. در مراسم تشییع جنازه این بانوی اسلام که به دنبال برگزاری نماز جماعت ظهر و عصر به امامت مرحوم آیت الله خادمی رئیس حوزه علمیه اصفهان از مسجد سید این شهر برگزار شد، گروه کثیری از روحانیان و اقشار مختلف مردم شرکت کردند.

تحت الحمایه در آمدن مجمع الجزایر مالدیو در سال 1887 میلادی مجمع الجزایر مالدیو در سال 1887 میلادی به موجب قرارداد منعقد شده میان سلطان آن سرزمین و دولت انگلستان به صورت سرزمین تحت الحمایه انگلیس درآمد. در این کشور که ابتدا تحت سلطه پرتغالی ها و هلندی ها بود، سرانجام در سال 1965 میلادی مستقل و به عضویت سازمان ملل متحد پذیرفته شد. مالدیو با دویست و نود و هشت هزار کیلومتر مربع مساحت در جنوب سواحل هند واقع است و از بیست هزار جزیره مرجانی تشکیل شده که تنها دویست و پانزده جزیره آن مسکونی هستند. معروفترین این جزایر، جزایر مال نام دارد که کمی جنوبی تر از کانال #171; کاردیوا واقع است.

چون این جزایر به خط استوا نزدیکند و در آبهای اقیانوس هند محصورند، آب و هوای گرم و مرطوب دارند. در قرون اولیه هجری، آئین اسلام توسط بازرگانان عرب باین سرزمین راه یافت. در قرن چهارم هجری ابن بطوسه سیاح مسلمان به مالدیو آمد و گزارشی از این ناحیه ارائه داد. در اوایل قرن شانزدهم با گسترش نفوذ پرتغالی ها در آسیا، مالدیو نیز جزء نواحی مورد تصرف آنان درآمد. در قرن هفدهم میلادی که هلندیها بر آن استیلا یافتند، مالدیو بخشی از سری لانکا بود. بعد مالدیو به تصرف انگلستان و فرانسه درآمد و در قرن نوزدهم با وجود سلطه انگلستان بر آن، حکومت نیمه مستقل سلطنتی بر آن حاکم بود. انگلستان در سال 1948 م به مالدیو خود مختاری داد و در سال 1953 م نظام سلطنتی آن ملغی و نظام جمهوری جایگزین آن گردید. مالدیو در سال 1965 م مستقل شد. این کشور به لحاظ درآمد سرانه یکی از عقب افتاده ترین واحدهای سیاسی جهان است.

آخرین تقسیمات کشوری آن شامل 19 بخش است که زیر نظر یک کمیته منتخب مردم به ریاست مامور دولت مرکزی اداره می شود. 212000 نفر سکنه دارد که 30% آن زندگی شهری دارند. رشد سالانه جمعیت 3/4% و تراکم نسبی آن 711/4 در کیلومتر مربع است. مردم آن از نژاد دراویدی، سینهالی و عرب هستند. زبان رسمی آن دیوهی است و اکثر مسلمان و سنی مذهبند. اقتصاد آن بر ماهیگیری، کشاورزی و پذیرایی از کشتی های کشورهای جهان استوار است. واحد پول آن روپیه مالدیو می باشد که برابر با 100 دلاری است.

فروش جزایر فیلیپین به آمریکا در سال 1898 میلادی در پی شکست ناوگان دریایی اسپانیا از آمریکا، جزایر فیلیپین در مقابل بیست میلیون دلار به آمریکا فروخته شد. اندکی بعد این کشور توسط ژاپن تصرف شد و در سال 1945 میلادی مجدداً به استقلال دست یافت. اما حکومت آن توسط عمال آمریکایی اداره می شد. در سال 1947 میلادی این کشور پیمانی نود و نه ساله با دولت آمریکا امضاء کرد که به موجب آن آمریکا بیست و سه پایگاه استراتژیک نظامی در سراسر فیلیپین ایجاد کرد. این پیمان بعدها به یک پیمان بیست و پنج ساله تغییر نمود.